U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. P.**, zast. J. P., proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2010, č. j. 9 Ca 88/2010 - 7,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podáním ze dne 1. 3. 2010 se žalobce domáhal obnovy řízení ukončeného pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2005, č. j. 9 Ca 27/2004 - 62.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 11. 6. 2010, č. j. 9 Ca 88/2010 - 7, vyzval žalobce, aby do tří dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za opravný prostředek, který činí podle položky 15 Sazebníku soudních poplatků ve znění účinném do 31. 12. 2002 částku 1000 Kč. Současně žalobce poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 12. 1. 2011.

Proti uvedenému usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost. Nesouhlasil s tím, že rozhodnutí o jeho návrhu brání nezaplacený soudní poplatek ve výši 1000 Kč, postup soudu označil za zmatečný, neboť položka 15 Sazebníku soudních poplatků určuje poplatek za kasační stížnost ve výši 3000 Kč. Stěžovatel současně uvedl, že je splněna podmínka pro osvobození od soudních poplatků podle § 11 odst. 1 písm. g) a § 11 odst. 3 písm. c) a d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Stěžovatel dále konstatoval, že je naprosto nepřijatelné, aby ve věci rozhodoval Městský soud v Praze, a navrhl, aby Nejvyšší správní soud určil jiný soud, který „*zabezpečí vymahatelnost práva a spravedlnost*“.

Dne 28. 2. 2011 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Kasační stížnost je nepřípustná.

Podle § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), *kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.*

Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. *kasační stížnost je dále nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.*

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.*

V posuzované věci napadl stěžovatel kasační stížností usnesení Městského soudu v Praze, kterým byl vyzván k zaplacení soudního poplatku.

Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 973/2006, www.nssoud.cz, vyslovil, že *„[U]snesení krajského soudu, kterým byl žalobce vyzván k úhradě soudního poplatku, je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.]; kasační stížnost proti němu je nepřípustná."* Na citovaném právním názoru Nejvyšší správní soud neshledal důvod cokoliv měnit.

Lze tedy uzavřít, že kasační stížnost stěžovatele směřuje proti usnesení, jímž se pouze upravuje vedení řízení, což ji činí nepřípustnou ve smyslu ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2010, č. j. 9 Ca 88/2010 - 7, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

Nad rámec potřebného odůvodnění Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatel měl být vyzván k zaplacení soudního poplatku podle položky 14a bod 2. písm. d) Sazebníku soudních poplatků, nikoliv podle položky 15 v jejím znění před účinností soudního řádu správního.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu